

Sammen - og hver for sig

Den nye balletdirektørs første opsætning for Landestheater er tydeligt påvirket af corona-situationen.

ANMELDELSE

Lars Geerdes
lg@fla.de

Flensburg. På trods af corona-restriktionerne er Schleswig-Holsteinsches Landestheater kommet relativt godt fra start i den nye sæson. Efter de første symfonikoncerter, skuespil- og musikteaterpremierer var det lørdag tid til den nye balletdirektør Emil Wedervang Brulands ildbåb i det nordtyske. Da han fik stillingen som efterfølger for Katharina Torwesten, havde nordmanden bestemt ikke taget højde for de forudsætninger, han skulle gå i gang med ved sin første opsætning.

Hans koreografi med den tyske titel »Zusammen« (»Sammen«) blev lørdag for første gang præsenteret i Flensburg Teater, hvor tallet være corona kun godt 100 mennesker måtte være med. De fik en forestilling, der meget tydeligt viste de begrænsninger, teaterfolkene for tiden må kæmpe med.

Levende musik

Forestillingen består af fire kapitler med hver sin egen musik. Den bliver spillet live af strygerne fra teatrets symfoniorkester, dirigeret af kapelmester Ingo Martin Stadtmüller, der også fungerer som solist i musikken til det første afsnit: Johann Sebastian Bachs Cembalokonzert nr. 1 i d-mol (BWV 1052).

Det første afsnit er samtidig det mest gribende. En

kvartet, bestående af de nye ensemble-medlemmer Riho Otsu og Pol Andrés Thió samt de velkendte Mackenzie Brousson og Timo-Felix Bartels, illustrerer vore dages udfordringer med blandt andet et krav om at holde afstand til hinanden. I forskellige konstellationer forsøger de at knytte bånd til hinanden, men viger hver gang forskrækket og angstfuld tilbage, for coronavirusen truer. Der er ingen chance for forløsning. Samtidig lykkes de fire med at omsætte Bachs barokke musik til medrivende bevægelser.

For publikum er det netop bevægende, hvordan de fire agerer sammen på scenen, og alligevel danser hver for sig, for fysisk kontakt imellem dem forekommer ikke.

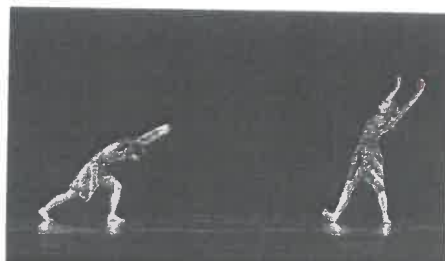
Fascinerende toner

Det gælder også de øvrige kapitler i forestillingen. Til de fascinerende toner af Mieczyslaw Weinbergs forholdsvis ukendte Concertino for violin og strygeorkester (med 2. koncertmester Arkady Gutnikov som solist) viser Matteo Andrioli, der også er ny i ensemblet, sammen med Tamirys Candido og Risa Tero en - i forhold til første afsnit - anderledes optimistisk omgang med restriktionerne, som de dog alligevel ikke formår at overvinde. Risa Tero råder i øvrigt over hele aftenens stærkeste udstråling.

Edoardo La Vecchia og Arturo Lamolda Mir har den svære opgave at lave en mandlig pas de deux til den tunge Partita for Strygeorkester af Gideon Klein. Deres optræden ligner mere en tvækamp, selv om de heller

De smukke nederdele og sorte kasser, der hang over scenen og en gang imellem blev firet op og ned, gjorde ikke særligt indtryk på anmelderen. På billedet er det danserne Risa Tero, Tamirys Candido og Matteo Andrioli. Fotos: Henrik Matzen

Scenografien var det så som så med. Her er det de to kvindelige dansere Riho Otsu og Mackenzie Brousson.

ikke får lov at komme tæt på hinanden. Afsnittet ender lidt skægt ved, at de i stedet tager fysisk kontakt med nogle gæner, der står i et hjørne på scenen - et ganske trist alternativ.

I slutningen er vi tilbage i barokken med førstesatsen fra Vivaldis Violinkonzert i e-mol (RV 278) og med de fire dansere fra første afsnit. Det var endt med, at Timo-Felix Bartels var en flyverdragt og en »hjelme« (lavet af en stor vandflaske) på. I denne mundering bandt han de enkelte afsnit sammen ved at fotografere de medvirkende med en instant-kamera. I finalen

får han Riho Otsu til at udklæde sig på samme måde. Således forsynet med det »rette«, isolerende tøj, får de endda lov at røre ved hinanden - ganske sagte og uskyldig altså, men immervæk en solstref i en ellers mørk tid.

Mangler variation

Historien, som Emil Wedervang Bruland her fortæller, mangler lidt variation i længden, for selv om tristessen med det savnede, nære samvær fremstilles på forskellig måde, så er pointen stort set den samme hele vejen igennem. Til gengæld kan man nyde den velvalgte

RESÜMEE

Zusammen ohne Zusammentreffen

Wie so vieles war am Sonnabend auch die erste Saisonpremiere des Ballettensembles des Schleswig-Holsteinischen Landestheaters stark geprägt von den Corona-Restriktionen - nicht nur im Zuschauerraum, sondern vor allem auch auf der Bühne, wo sich die Tänzer in kleinsten Formationen getreu dem Titel der Vorstellung »zusammen« bewegten, und doch nicht körperlich zusammentreffen durften.

Zu live gespielter, beeindruckender Musik stellte die Choreographie des neuen Ballettdirektors Emil Wedervang Bruland die Tristesse des erzwungenen Abstands aus verschiedenen Blickwinkeln dar, wobei auch ein kleiner Optimismus nicht fehlte.

og storartede musik, så man også kan betragte forestillingen som en koncert med dans.

Som tilskuer kunne man desuden have ønsket sig en mere tiltalende scenografi. Næsten uden rekvisitter og helt uden kulisser var den ualmindelig kedelig. Nogle smukke nederdele og sorte kasser, der hang over scenen og en gang imellem blev firet op og ned, gjorde ikke

særlig indtryk på anmelderen.

Schleswig-Holsteinsches Landestheater: Zusammen. Danseteater af Emil Wedervang Bruland med musik af Bach, Weinberg, Klein og Vivaldi. Premiere lørdag aften, Flensburg Teater.